

+ ၂၀၁၂ ခုနှစ်

ဇူလိုင်လ

၉ ရက်

တရားမအထူးအယူခံမှု

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး၊
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများ
ဖြစ်ကြသော
ဦးစိုးညွန့် နှင့် ဦးမြင့်ဟန် တို့ရှေ့တွင်

ဒေါ်မိမိထွန်း

နှင့်

ဦးမောင်မောင်လွင် *

မြန်မာလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေ၊ လင်ဖြစ်သူသည် ပထမမယား၏ခွင့်
ပြုချက်မရဘဲဒုတိယမယားယူလျှင်ပထမမယား၌ ကွာရှင်း
ခွင့် ရခြင်း၊ ကွာရှင်းရာ၌လင်မယားနှစ်ဦးသဘောတူ
ကွာရှင်းသည့်နည်းလမ်းအတိုင်း ပစ္စည်းခွဲဝေရန်ဖြစ်ခြင်း၊
လင်ဖြစ်သူက ရက်စက်မှုကျူးလွန်ရာ၌ နောင်တရရမည့်
အစား ၎င်းကပင် ကွာရှင်းရန် လိုလားကာ တစ်ကြိမ်မက
ရက်စက်မှုကို အကြိမ်ကြိမ် ကျူးလွန်ပါမူ ကြီးလေးသော

* ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၈၉
+ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၁၅၅ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၀
ပြည့်နှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၁၀ ရက်နေ့စွဲပါ တရားရုံးချုပ် (ရန်ကုန်) ၏ စီရင်ချက်
နှင့် ဒီကရီကို အယူခံမှု။

ရက်စက်မှု ဖြစ်လာပြီး လင်ဖြစ်သူသည် လင်မယားနှစ်ဦး
ပိုင်ပစ္စည်းတွင် မိမိ၏ဝေစု ဆုံးရှုံးမည်ဖြစ်ခြင်း။

၂၀၀၂
ဒေါ်မိမိထွန်း
နှင့်

ဦးမောင်မောင်လွင်

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ မြန်မာ့ဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ လင်ဖြစ်သူသည် ပထမမယား၏ ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ ဒုတိယမယားယူလျှင် ပထမမယား၌ ကွာရှင်းခွင့်ရရှိသည်။ ပထမမယားကြီးရှိလျက် ဒုတိယမယားယူခြင်းသည် ရက်စက်ခြင်းပင်ဖြစ်ရာ ပထမမယား၌ ကွာရှင်းခွင့်ရှိသည်။ **မောင်မိုးနှင့် မစိန်အမှု (၂) ၊ မောင်ဆက်မောင်နှင့် မကြင်သွေးအမှု (၁၀)** တို့ကို ကြည့်ပါ။ သို့ဖြစ်၍ ဤအမှုတွင် တရားပြိုင်သည် ဇနီးဖြစ်သူ တရားလို သဘောမတူဘဲ ဒုတိယမယားယူခြင်းကြောင့် တရားလိုသည် ကွာရှင်းခွင့် ရကြောင်းမှာ အငြင်းမပွား ထင်ရှားပေသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ဤအမှုတွင် တရားပြိုင်သည် ပထမမယား ရှိပါလျက် အခြားသော မိန်းကလေးများနှင့် အကြိမ်ကြိမ်ဖောက်ပြန်သည့် အပြင် ဒုတိယမယားကို ပြောင်ပြောင်တင်းတင်းလက်ထပ်ထိမ်းမြား၍ ပေါင်းသင်းနေထိုင်ခြင်းသည် မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုဓလေ့ထုံးတမ်းနှင့် လူမှု ကျင့်ဝတ်သိက္ခာကို ချိုးဖျက်ရာရောက်ကြောင်း၊ မည်သည့်မြန်မာအမျိုး သမီးကမျှ လက်ခံနိုင်ခြင်းမရှိသည့် အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ပြန်မှုကို အကြိမ် ကြိမ်ကျူးလွန်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း မြင်သာထင်ရှားသည့်အပြင် မြန်မာ့ယဉ် ကျေးမှုဓလေ့ထုံးတမ်းစဉ်လာ၊ မြန်မာ့လူနေမှုဘဝတို့နှင့်လည်း ဆီလျော် စပ်ဟပ်မှုရှိမည်မဟုတ်ချေ။ တရားပြိုင်သည် တရားလိုအား ရက်စက်မှု ကျူးလွန်ရာ၌ နောင်တရ ရမည့်အစား ၎င်းကပင် ကွာရှင်းရန်လိုလားခြင်း၊ တရားလိုအပေါ် တစ်ကြိမ်မက ရက်စက်မှုကို အကြိမ်ကြိမ်ထပ်မံ၍

၂၀၁၂
ဒေါ်မိမိထွန်း
နှင့်
ဦးမောင်မောင်လွင်

ကျူးလွန်ခြင်းကြောင့် ကြီးလေးသောရက်စက်မှု တစ်နည်းအားဖြင့်
ကြီးလေးသော အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုကို ကျူးလွန်သူအဖြစ်သတ်မှတ်ကာ
လင်မယားပိုင်ပစ္စည်းတွင် ၎င်း၏ဝေစုကို ဆုံးရှုံးခံထိုက်စေရန်သာဖြစ်သည်။

- အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးမျိုးညွန့်
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
- အယူခံတရားပြိုင်အတွက် - ဦးမင်းလွင်
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၅၆၈ တွင် ဒေါ်မိမိထွန်းက ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ဦးမောင်မောင်လွင်အပေါ် လင်မယား အဖြစ်မှ ကွာရှင်းပြတ်စဲပေးစေရန်နှင့် ပစ္စည်းလက်ရောက်ပေးအပ်စေလိုမှု စွဲဆိုရာ လင်မယားကွာရှင်းခွင့် ဒီကရီနှင့်တရားလို၊ တရားပြိုင်များလက် ဝယ်ရှိ ပစ္စည်းအားလုံး၊ အကျိုးခံစားခွင့်အားလုံးကို တရားလိုလက်ရောက် ရထိုက်ခွင့်ရှိကြောင်း ဒီကရီချမှတ်ခဲ့ရာ ဦးမောင်မောင်လွင်က မကျေနပ် ၍ တရားရုံးချုပ် (ရန်ကုန်) သို့ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှု အမှတ် ၁၅၅ ဖြင့် အယူခံတင်သွင်းခဲ့သည်။ တရားရုံးချုပ်က အယူခံမှုကို တစ်စိတ်တစ်ဒေသခွင့်ပြု၍ လင်မယားကွာရှင်းခွင့်ပြုသည့် ဒီကရီကို အတည်ပြုပြီး တရားလို၊ တရားပြိုင်တို့လက်ဝယ်ရှိ ပစ္စည်းများတွင် တရားလို၊ တရားပြိုင်တို့ အညီအမျှ ထက်ဝက်စီခွဲဝေခံစားခွင့်ရှိကြောင်း ပဏာမဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းဒီကရီအပေါ် အထူးအယူခံဝင်ခွင့် ရရှိရန် ဒေါ်မိမိထွန်းက ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊

တရားမအထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၅၃ တွင် လျှောက်ထား
ရာ အောက်ပါပြဿနာကို အထူးအယူခံခုံရုံးဖြင့် ကြားနာနိုင်ရန် အထူး
အယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်။

၂၀၁၂
ဒေါ်မိမိထွန်း
နှင့်
ဦးမောင်မောင်လွင်

“ တရားရုံးချုပ်က မူလရုံးတရားပြိုင်ကျူးလွန်သော အိမ်ထောင်
ရေးပြစ်မှုများကို သာမန်အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုအဖြစ် သတ်မှတ်
ကာ နှစ်ဦးပေါင်းသင်းစဉ် ဖြစ်ထွန်းသည့် ပစ္စည်းအရပ်ရပ်တို့ကို
တရားလို၊ တရားပြိုင်တို့ အညီအမျှခွဲဝေခံစားစေရန် ဒီကရီချမှတ်
ခဲ့ခြင်းမှာ အမှုတွင်ပေါ်ပေါက်သော သက်သေခံချက်များအရ
မျှတမှန်ကန်မှုရှိ မရှိ။ ”

အယူခံတရားလို၏ ရှေ့နေက လင်ဖြစ်သူ နောက်မယားယူခြင်း
သည် ပထမ မယားအနေဖြင့် ကွာရှင်းခွင့်ရသော အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှု
အဖြစ် ဓမ္မသတ်အဆိုအမိန့်များမှာ အတည်ဖြစ်လျက်ရှိကြောင်း၊ နောက်
မယားယူခြင်းသည် မလေးစား၊ မရှိသေစရာလုပ်ရပ်ဖြစ်ကြောင်း **မဝန်ဒီ
နှင့် မခင်အမှု** ^(၁) အရ ထင်ရှားကြောင်း၊ ရာဇသတ်၊ ဓမ္မသတ်ကျော်၊
ဓမ္မ၊ ရာသီ၊ ကြက်ရိုး၊ မနုကျယ်ဓမ္မသတ်ကျမ်းများအနက် ဓမ္မ ဓမ္မသတ်မှ
အပ ကျန်ဓမ္မသတ်များအရဆိုပါက လင်သည် မယားကြီးရှိလျက် မယား
ငယ်နေလျှင် မယားသည် လင်မယားပိုင်ပစ္စည်းအားလုံးရကြောင်း၊ ဓမ္မ
ဓမ္မသတ်အရ မယားကကွာရှင်းလိုပြီး၊ လင်က မကွာနိုင်ဟုဆိုလာပါက
လင်မယားပိုင်ပစ္စည်းများကို နှစ်ဦးသဘောတူကွာသည့်အနေဖြင့် ခွဲဝေ
ရန်ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားရုံးချုပ်က ကိုးကားဆုံးဖြတ်ခဲ့သည့် **မောင်မိုနှင့်**

(၁) အောက်မြန်မာပြည်စီရင်ထုံးများ၊ အတွဲ-၄၊ ၈-၁၇၅ (ပီပီ)။

၂၀၁၂
ဒေါ်မိမိထွန်း
နှင့်
ဦးမောင်မောင်လွင်

မမိန်အမှု (၂) တွင် လင်ဖြစ်သူ နောက်မယားယူသဖြင့် ပထမ မယားစွဲဆို သည့်အတိုင်း ကွာရှင်းဒီကရီ ချမှတ်ရာ၌ လင်မယားပိုင်ပစ္စည်းများကို နှစ်ဦး သဘောတူအနေဖြင့် ခွဲဝေစေသည့် ထုံးဖွဲ့ချက်ဖြစ်၍ ဖြစ်ရပ်ချင်း ကွဲလွဲ သော ဤအမှုအတွက် အဖြေမဟုတ်ပါကြောင်း၊ ဤအမှုတွင် အယူခံ တရားပြိုင်သည် နောက်မယားယူသည့်အပြင် အခြားအိမ်ထောင်ရေး ပြစ်မှုများ (ရက်စက်မှုများ) ကိုလည်း ကျူးလွန်ထားကြောင်း၊ သို့ဖြစ်ရာ မနုကျယ်ဓမ္မသတ်အရလည်း တရားလိုသည်လင်မယားပိုင်ပစ္စည်းအားလုံး ရထိုက်ကြောင်း၊ အယူခံတရားလိုက လင်မယားကွာရှင်းပေးရန် တရားစွဲ ဆိုခြင်းကို တရားပြိုင်ကလည်း ကွာရှင်းပေးမည်ဟု ထွက်ဆိုသဖြင့် နှစ်ဦး သဘောတူကွာသည့်အနေဖြင့်ပစ္စည်းခွဲဝေရန် မနုကျယ်ဓမ္မသတ်ပါအဆို အမိန့်သည်ဤအမှုနှင့်မသက်ဆိုင်ကြောင်း၊ဓမ္မသတ်များကိုအလေးအနက် သတ္တုချကြည့်ပါက လင်ဖြစ်စေ၊ မယားဖြစ်စေတစ်ပါးသူနှင့် ဖောက်ပြား ပါက လင်မယားပိုင်ပစ္စည်းများတွင် ပြစ်မှုကျူးလွန်သူ၏ ရခွင့်ဆုံးရှုံးခြင်းကို အခြေခံအားဖြင့် လက်ခံထားသည်ကိုတွေ့မြင်နိုင်ပါကြောင်း၊ ရက်စက်မှု ဆိုရာ၌ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းသာမက စိတ်ဆင်းရဲခြင်းဖြစ်အောင် ပြုလုပ်မှု လည်းပါဝင်သည်ဖြစ်ရာ ယခုအမှုတွင် တရားပြိုင်သည် ကာရာအိုကေ မိန်းကလေးများနှင့် ရှုပ်ထွေးခြင်း၊ တရားပြိုင်သည် အမြဲသောက်စားလေ့ ရှိ၍ အရက်မူးလာသည့်အခါတိုင်း တရားလိုအားဆဲဆိုခြင်း၊ မိဘများကို ပုတ်ခတ်စော်ကားခြင်းတို့ပြုကြောင်း တရားလိုဒေါ်မိမိထွန်း၊ မအေးအေးသင်း (လိပြ)၊ ဦးစိုးခန့် (လိပြ)တို့၏ ထွက်ဆိုချက်များအရ ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ ၂၇-၇-၂၀၀၄ နေ့တွင် တရားပြိုင်သည် တရားလို၏မျက်နှာကို လက်သီး

(၂) အောက်မြန်မာပြည်စီရင်ထုံးများ၊ အတွဲ-၉၊ စာ-၁၉၁ (စုံညီ)။

ဖြင့်ထိုး၍ ရင်ဘတ်ကို ခြေဖြင့်ကန်သဖြင့် ဒဏ်ရာများ ရရှိကြောင်း၊
 ဦးကျော်လင်းခိုင် (လိုပြ) က တရားလို၏ ဖခင်ထံလာတိုင်စဉ် တရားလို၏
 မျက်နှာတွင်ဒဏ်ရာများတွေ့ရကြောင်း ထွက်ဆိုထားသကဲ့သို့ မအေးအေးသင်း
 (လိုပြ)ကလည်း ထောက်ခံထွက်ဆိုထားပါကြောင်း၊ တရားပြိုင်သည်
 တရားလိုအား နိုင်ငံခြားသားတစ်ဦးနှင့် အမြဲစွပ်စွဲပြောဆိုကြောင်း၊ တရား
 ပြိုင်သည် ရွှေတောင်ကြားရှိအိမ်တွင် မိဆူးဆိုသူမိန်းကလေးနှင့်ပေါင်း
 သင်းနေထိုင်ပြီး တရားလိုကို မိဆူးဟု အမည်မှားယွင်းခေါ်ခဲ့ကြောင်း၊
 ၁၃-၆-၂၀၀၈ နေ့တွင်လည်း တရားပြိုင်အား နီလာဆိုသော မိန်းကလေး
 နှင့်တူ ရွှေတောင်ကြားနေအိမ်တွင် ဖမ်းဆီးမိကြောင်း (ရယက)ဥက္ကဋ္ဌ
 ဦးဝင်းကြည်၊ ရဲတပ်ကြပ်ကြီး စန်းရွှေ၊ ရဲတပ်ကြပ် ဦးဌေးနိုင်တို့၏ ထွက်ဆို
 ချက်နှင့် သက်သေခံအမှတ် (၈ မှ ၈-၁၀ ထိ) ဓာတ်ပုံများအရ ပေါ်ပေါက်
 ကြောင်း၊ ၃-၁၂-၂၀၀၇ နေ့တွင် တရားပြိုင်သည် နော်လူးဝစ်ဆိုသူ အမျိုး
 သမီးနှင့် ခရစ်ယာန်ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ လက်ထပ်ကြောင်း ဦးစိုးခန့်
 (လိုပြ)၊ သိက္ခာတော်ရဆရာ ဦးစောဇယ်ထူး၊ ဦးစောအော်လေးဘယ်လ်
 (ရုံးခေါ်သက်သေ) တို့၏ ထွက်ဆိုချက်နှင့် မင်္ဂလာဓာတ်ပုံ (သက်သေခံ
 အမှတ် ၈၈ မှ ၈၈ ၃)၊ မင်္ဂလာဖိတ်စာ (သက်သေခံအမှတ် ၈၈-၆) တို့
 အရ ထင်ရှားပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ ယင်းအိမ်ထောင်ရေး ပြစ်မှုများကို
 တရားပြိုင်ကျူးလွန်ကြောင်း တိုင်းတရားရုံးက လက်ခံသည့်နည်းတူ တရား
 ရုံးချုပ်ကလည်း လက်ခံခဲ့ကြောင်း၊ တရားပြိုင်သည် တရားလိုသဘော
 မတူဘဲ ဒုတိယမယားယူခြင်း၊ အမျိုးသမီးများနှင့် အိမ်ထောင်ရေး
 ဖောက်ပြန်ခြင်းတို့သည် ဇနီးဖြစ်သူ တရားလိုအပေါ် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ
 ရက်စက်မှုပင်ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်ကျူးလွန်သော ရက်စက်မှုများသည်

၂၀၁၂
 ဒေါ်မိမိထွန်း
 နှင့်
 ဦးမောင်မောင်လွင်

၂၀၁၂

ဒေါ်မိမိထွန်း

နှင့်

ဦးမောင်မောင်လွင်

တစ်ကြိမ်တစ်ခါရက်စက်မှု (a single act of cruelty) မဟုတ်ဘဲ အစဉ်အဆက်ပြုကျင့်နေသော ရက်စက်မှု (habitual cruelty) ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုအပေါ်နိုင်လိုမင်းထက် ရက်စက်မှုများ အစဉ်တစိုက် ကျူးလွန်နေခြင်းကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါကျူးလွန်သော ရက်စက်မှုနှင့် တန်းတူ ထား၍ သာမန်ရက်စက်မှုဟု သတ်မှတ်ပါက မှန်ကန်မှုတမည်မဟုတ်ကြောင်း၊ **မလျမ်းနှင့် မောင်စုဝအမှု** ^(၇) အရ မယားအဖို့ လင်ကတစ်ကြိမ် မကထပ်မံ၍ ရက်စက်မှုကျူးလွန်သည်ကို ခံစားရခြင်းသည် ပြင်းထန်သော ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးနှစ်နာမှုကို ဖြစ်စေသဖြင့် ကြီးလေးသော ရက်စက်မှု အဖြစ်သတ်မှတ်ကြောင်း၊ လင်ကျူးလွန်သော ရက်စက်မှုသည် မည်မျှပင် သေးငယ်သော်လည်း တစ်ကြိမ်မက မယားအပေါ် ကျူးလွန်လျှင် ကြီးလေးသော ရက်စက်မှုမြောက်၍ လင်သည် ပစ္စည်းအားလုံးကို ဆုံးရှုံးစေရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားရုံးချုပ်က တရားပြိုင်သည် ရက်စက်မှုများကို အစဉ်တစိုက် အကြိမ်ကြိမ်ကျူးလွန်ကြောင်း သုံးသပ်ခဲ့သော်လည်း သာမန်အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုအဖြစ် ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် အဆိုပါ စီရင်ထုံးပါပြဆိုချက်နှင့် ညီညွတ်မှုမရှိကြောင်း၊ **ဒေါ်ပု (ခ) ဒေါ်ပုကြီးနှင့် မောင်ထွန်းခ အမှု** ^(၈) အရ ကျူးလွန်သူသည် နောင်တ ရမည့်အစား ၎င်းကပင်ကွာရှင်းရန်လိုလားလျှင်၊ ထိုသို့ ကျူးလွန်ခြင်းမှာ တစ်ဖက်သားအား ကွာရှင်းခွင့်တောင်းဆိုစေရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့်ပြုလုပ်လျှင်၊ ဒဏ်ရာမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၀ ပါ အပြင်းအထန်နာကျင်စေမှုဖြစ်လျှင် ကြီးလေးသောရက်စက်မှုဖြစ်ကြောင်း၊ တရားရုံးချုပ်က

(၇) အထက်မြန်မာပြည်စီရင်ထုံး၊ အတွဲ-၂၊ (၁၈၉၇-၁၉၀၁)၊ စာ-၂၈ (၃၁)။

(၈) ၁၉၄၆ ခုနှစ်၊ ရန်ကုန်စီရင်ထုံးများ၊ စာ-၁၂၅။

ယင်းစီရင်ထုံးတွင် အကျုံးမဝင်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်သည့် အိမ်ထောင်ရေး ပြစ်မှုများသည် ကြီးလေးသော ရက်စက်မှုမြောက် မမြောက် အကြောင်း မပြနိုင်ကြောင်း၊ ချေလွှာအပိုဒ် ၃၂(ခ) တွင် တရားလိုက တရားပြိုင်နှင့် အတူမအိပ်လိုကြောင်း ငြင်းဆိုသဖြင့် လွန်ခဲ့သော ၆ နှစ်ခန့်ကပင် တစ်ခန်း စီခွဲအိပ်ခဲ့ပါသည်ဟု ဝန်ခံထားချက်အရ ၂၀၀၃ ခုနှစ်မှစ၍ အတူနေထိုင် ခြင်းမရှိတော့ဟု ပေါ်ပေါက်နေကြောင်း၊ ၂၀၀၇ ခုနှစ်တွင် တရားပြိုင်က နောက်မယားယူခြင်းသည် တရားလိုက ကွာရှင်းခွင့်တောင်းဆိုစေရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ပြုလုပ်ခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ ၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင် တရားလိုအား ကိုယ်ထိလက်ရောက်ကျူးလွန်ခြင်းဖြင့် အိမ်ထောင်ရေး ပြစ်မှုကျူးလွန်သည်ကို နောင်တရမည့်အစား အတူနေထိုင်ခြင်းမရှိတော့ သည့် ဇနီးနှင့် ကွာရှင်းလို၍ နောက်အိမ်ထောင်ပြုခြင်း၊ နီလာဆိုသူနှင့် ဖောက်ပြန်မှုပြုခြင်းဟုသာ ကောက်ယူရန်ရှိပါကြောင်း၊ **ဦးသိန်းရွှေနှင့် ဒေါ်တင်မြအမှု** (၅) အရ တရားပြိုင်က တရားလိုအား နိုင်ငံခြားသား တစ်ဦးနှင့် အမြဲစွပ်စွဲပြောဆိုခြင်းသည် တရားဥပဒေအရ ရက်စက်မှု မြောက်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်သည် နော်လူးဝစ်နှင့် လက်ထပ်ရုံမျှမက မိဆူး၊ နီလာစသည့်မိန်းကလေးများနှင့်လည်း ဖောက်ပြားခြင်းသည် ကြီးလေး သော ရက်စက်မှုကို ကျူးလွန်ခြင်းပင်ဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ဤအထူး အယူခံမှုကို ခွင့်ပြု၍ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို ပြန်လည်အတည်ပြုပေးရန် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၂
ဒေါ်မိမိထွန်း
နှင့်
ဦးမောင်မောင်လွင်

အယူခံတရားပြိုင်၏ရှေ့နေကမသိန်းနွယ်နှင့် မောင်ခအမှု^(၆)

(၅) ၁၉၇၈ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၁၀။
(၆) ၇၊ ရန်ကုန်၊ စာ-၄၅၁။

၂၀၁၂
ဒေါ်မိမိထွန်း
နှင့်
ဦးမောင်မောင်လွင်

တွင် လင်ဖြစ်သူအခြားမိန်းမနှင့် ဖောက်ပြားခြင်းသက်သက်သည် မယား အား လင်မယားကွာရှင်းခွင့်ရစေခြင်းမရှိဟု ထုံးဖွဲ့ကြောင်း၊ **နန်းမွေးအိမ် နှင့် စိုင်းမောင်အေးအမှု** (၇) တွင် ယောက်ျားဖြစ်သူ မုဒိမ်းမှုကျူးလွန် ခြင်းသည် အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုဖြစ်ကြောင်း မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေ တွင် ပြဆိုထားခြင်းမရှိဟု သုံးသပ်ထားကြောင်း၊ **ဒေါ်ပု (ခ) ဒေါ်ပုကြီး နှင့် မောင်ထွန်းခ အမှု** (၈) ပါစကားရပ်များအရ လင်ယောက်ျားဖြစ်သူ ၏ ပြုလုပ်မှုကြောင့် မယားဖြစ်သူ စိတ်ဆင်းရဲရုံမျှဖြင့် ရက်စက်မှုမမြောက် ကြောင်း၊ လင်ကမယားစိတ်ဆင်းရဲခြင်းကို ဥပက္ခာပြုခြင်း သို့မဟုတ် ထိုသို့ မယားစိတ်ဆင်းရဲခြင်းကို လင်ကဝမ်းပမ်းတသာပြုလုပ်ခြင်းမျိုးဖြစ်ရန် လိုအပ်ကြောင်း၊ ဇနီးမယားရှိလျက် ညဉ့်အခါ နေအိမ်သို့ ပြန်မလာခြင်း ကြောင့် ဇနီးဖြစ်သူတွင် စိတ်ဆင်းရဲမှုဖြစ်စေသော်လည်း ဒေါ်ပုစီရင်ထုံး တွင် ပြဆိုသကဲ့သို့ အယူခံတရားပြိုင်သည် မယားစိတ်ဆင်းရဲခြင်းကို ဥပက္ခာပြုကာ ဝမ်းပမ်းတသာပြုလုပ်သည်ဟု တစ်ထစ်ချမဆိုနိုင်ကြောင်း၊ အယူခံတရားလိုသည် ရက်သတ္တတစ်ပတ်လျှင် ဘယ်နှစ်ကြိမ် သို့မဟုတ် မည်သည့်ကာလတွင် ထိုသို့ပြုလုပ်ကြောင်း ညွှန်ပြသည့် သက်သေခံ အထောက်အထားမရှိသောကြောင့် ယေဘုယျစွပ်စွဲချက်မျှသာဖြစ် ကြောင်း၊ ဇနီးဖြစ်သူအား အယူခံတရားပြိုင်က ရိုက်နှက်သဖြင့် ဇနီး၏ ဖခင်က မိမိ၏ ကိုယ်ရေးအရာရှိမှတစ်ဆင့် ခမည်းခမက်ဖြစ်သူ ဦးဗိုလ်သန်းထံ ဖုန်းဆက်အကြောင်းကြားခဲ့သည်ဟုဆိုရာ သမက်ဖြစ်သူ၏ ဆဲရေးပြောဆိုမှုကိုခံရပါက ဇနီး၏ဖခင်အနေဖြင့် ခေါင်းငုံ့ခံရန်အကြောင်း မရှိကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် စွပ်စွဲချက်ခိုင်လုံခြင်းမရှိကြောင်း၊ ဇနီးအား ဆဲဆို

(၇) ၁၉၈၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈-၃၉။

စဉ် လင်ဖြစ်သူ အရက်မူးနေသည့်အလျောက် **ဒေါ်ပုစီရင်ထုံး** တွင် ပြဆိုသည့်အတိုင်း မယားဖြစ်သူ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းကို ဥပက္ခာပြု၍ ဆဲဆိုသည် ဟု မဆိုနိုင်ကြောင်း၊ အရက်မူးနေသည့် ထိုရည်ရွယ်ချက်မျိုးရှိရန် အကြောင်း မရှိကြောင်း၊ တရားရုံးချုပ်က အမှုတွင် သက်သေခံချက်များအရ တရား ပြိုင်ကတရားလိုသည် အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုကျူးလွန်သည်ဟု အစဉ်အမြဲ စွပ်စွဲနေကြောင်း မပေါ်ပေါက်ဟု ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ချက်သည် အကြောင်းခြင်းရာဆိုင်ရာ ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်၍ အပြီးသတ် အတည်ဖြစ်သည်ဟု **S.P.V.E.V Valai Sami Vs A.R Chinnaya အမှု** ^(၈) တွင် ထုံးဖွဲ့မှုအရ လက်ခံသင့်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ တရားရုံးချုပ်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ဤအယူခံတွင် စွက်ဖက်ပြင်ဆင်ရန် အကြောင်းမပေါ် ပေါက်ကြောင်း၊ အယူခံတရားပြိုင်က ၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင် ရက်စက်မှုကျူးလွန် ခဲ့သည်ဟုဆိုကြောင်း၊ ၂၀၀၇ ခုနှစ်တွင် နောက်ဇနီးယူခြင်းသည် ကွဲပြား သော အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုအိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုနှစ်မျိုး သည် ၃ နှစ် ကွာခြားသည်ဖြစ်၍ **ဒေါ်ပုစီရင်ထုံး** ၌ ပြဆိုသော မကြာ ခဏ ထပ်မံကျူးလွန်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပါကြောင်း၊ ပထမဇနီး၏ သဘောတူညီချက်မရဘဲ လင်ကဒုတိယမယားယူရာ၌ လင်မယားပိုင် ပစ္စည်းများကို လင်မယားနှစ်ဦးသဘောတူကွာရှင်းရာ၌ ပစ္စည်းခွဲပေး သည့်စနစ်အတိုင်း ခွဲဝေရန်ဖြစ်သည်ဟု **မောင်မို နှင့် မစိန်အမှု** ^(၂) တွင် ၁၉၁၈ ခုနှစ်၌ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ရာ ယနေ့ထိဆန့်ကျင်ဘက်စီရင်ထုံး ပေါ်ထွက်လာခြင်းမရှိသေးကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ အယူခံလွှာကို စရိတ်နှင့် တကွ ပလပ်သင့်ပါကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

(၈) ၁၉၅၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ တရားလွှတ်တော်၊ ၈၁-၁၄၈။

၂၀၁၂
ဒေါ်မိမိထွန်း
နှင့်
ဦးမောင်မောင်လွင်

မူလရုံးတရားလို ဒေါ်မိမိထွန်းနှင့် တရားပြိုင် ဦးမောင်မောင်လွင် တို့သည် ၃-၆-၁၉၉၅ နေ့တွင် လက်ထပ်ထိမ်းမြားခဲ့ပြီး ၂၀-၆-၁၉၉၆ နေ့တွင် သမီးဘရဏီမောင်မောင်ကို မွေးဖွားခဲ့သည်။ တရားလို ဒေါ်မိမိထွန်းက တရားပြိုင်နှင့် ပေါင်းသင်းခဲ့ရာ တစ်လခန့်သာ စိတ်ချမ်းသာမှုရပြီး တရားပြိုင်သည် အလွန်ညဉ့်နက်မှ ပြန်လာခြင်း၊ အရက်မူးယစ်လာခြင်း၊ ပြန်မလာသည့်အခါလည်း ပြန်မလာခြင်း၊ ကာရာအိုကေဆိုသူ မိန်းကလေးများနှင့်ရှုပ်ထွေးခြင်း၊ အရက်မူးပြီး ပြန်လာသည့်အခါ တရားလိုနှင့် စကားများရန်ဖြစ်ခြင်း၊ တရားပြိုင်၏ တပည့်အား နေအိမ်တွင် မနေရန်ပြော၍ ရန်ဖြစ်ရာမှ တရားပြိုင်က တရားလို၏ မျက်နှာကို လက်သီးနှင့်ထိုးခြင်း၊ ရင်ဘတ်ကို ကန်ကျောက်ခြင်း၊ ထိုသို့တရားလိုကို ထိုးကြိတ်ကန်ကျောက်သဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံး အညှိအမဲစွဲဒဏ်ရာများရရှိခဲ့ခြင်းတို့ကို ပြုမူခြင်းသာမက နီလာဆိုသူအမျိုးသမီးနှင့်ဖောက်ပြန်ခြင်း၊ အခြားမိန်းကလေးများနှင့် ပေါင်းသင်းနေထိုင်ခြင်းဖြင့် စိတ်ဆင်းရဲစေခြင်းကြောင့် တရားပြိုင်သည် ကြီးလေးသော အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှု၊ ရက်စက်မှုကျူးလွန်သူဖြစ်၍ လင်မယားကွာရှင်းပြတ်စဲသည့် ဒီကရီနှင့် လင်မယားနှစ်ဦးအိမ်ထောင်တွင် ဖြစ်ထွန်းလာသောပစ္စည်းများကို လက်ရောက်ပေးစေသည့် ဒီကရီရထိုက်ကြောင်းဖြင့် အဆိုပြုစွဲဆိုသည်။

တရားပြိုင် ဦးမောင်မောင်လွင်က တရားလိုအပေါ် အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုသော်လည်းကောင်း၊ ကြီးလေးသော ရက်စက်မှုသော်လည်းကောင်း လုံးဝကျူးလွန်ခြင်းမရှိသောကြောင့် လင်မယားကွာရှင်းခွင့်ဒီကရီမရထိုက်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်အား အကြိမ်ကြိမ်နှင့်ချခဲ့သဖြင့် သမီးလေး၏ မျက်နှာဖြင့်သည်းခံပေါင်းသင်းနေထိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်းအဓိကချေပသည်။

မူလရုံးတရားလို ဒေါ်မိမိထွန်းက တရားပြိုင်သည် ကြီးလေးသော အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုကျူးလွန်ခြင်းကြောင့် လင်မယားကွာရှင်းပြတ်စဲသည့် ဒီကရီနှင့် လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းများကို လက်ရောက်ရလို့မူစွဲဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုပါက တရားပြိုင်သည် ကြီးလေးသော အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုကျူးလွန်သူဖြစ်၍ လင်မယားပိုင်ပစ္စည်းများတွင် ၎င်း၏ဝေစုဆုံးရှုံးကြောင်းဖြင့် စွပ်စွဲအမှုစွဲဆိုခြင်းဖြစ်ရာ တရားပြိုင်သည် ကြီးလေးသော အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုကျူးလွန်ခြင်းရှိ မရှိ စိစစ်ဆုံးဖြတ်ရန် လိုပေသည်။

မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုကြောင့် ကွာရှင်းပြတ်စဲခြင်းတွင် သာမန်အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှု ၅ မျိုးနှင့် ကြီးလေးသော အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှု ၂ မျိုးရှိကြောင်း တွေ့ရှိနိုင်သည်။ သာမန် အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှု ၅ မျိုးမှာ (က) ရက်စက်မှု၊ (ခ) လင်၏ဖောက်ပြန်မှု (ဂ) ဒုတိယမယားယူမှု၊ (ဃ) စွန့်ပစ်မှုနှင့် (င) လီဆယ်မှုတို့ဖြစ်ကြသည်။ ကြီးလေးသော အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှု ၂ မျိုးမှာ (က) မယား၏ဖောက်ပြန်မှု နှင့် (ခ) ကြီးလေးသော ရက်စက်မှုတို့ဖြစ်ကြသည်။

သာမန်အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုကို ကျူးလွန်လျှင် နှစ်ဦးသဘောတူ ကွာရှင်းသည့်နည်းတူပစ္စည်းခွဲဝေရသည်။ **မအေးညွန့်နှင့် မောင်တုတ်ဖြူအမှု** (၉) ကို ရည်ညွှန်းသည်။ ကြီးလေးသော အိမ်ထောင်ရေး ပြစ်မှုကို ကျူးလွန်၍ပစ္စည်းခွဲဝေလျှင် အပြစ်ရှိသူ၌ပါရင်းပစ္စည်းပါဝင်သည့် နှစ်ဦး ပိုင်ပစ္စည်းများမှ မိမိရသင့်သည့် ဝေစုအားလုံး ဆုံးရှုံးကြောင်း **ဒေါ်ပုနှင့်**

(၉) ၂ ယူဘီအာ (၁၈၉၇-၀၁) ၃၉။

၂၀၁၂

ဒေါ်မိမိထွန်း
နှင့်

ဦးမောင်မောင်လွင်

မောင်ထွန်းခ အမှု (၄) တွင် တွေ့ရသည်။

မြန်မာလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေ၏ မြစ်ဖျားခံရာ ဓမ္မသတ်ကျမ်းများကို စိစစ်ရာတွင် ဓမ္မသတ်ကျမ်းများအနက် ဓမ္မ ဓမ္မသတ်မှအပ ကျန်ဓမ္မသတ်များဖြစ်သော ရာဇသတ်၊ ဓမ္မသတ်ကျော်၊ ရာသီနှင့် ကြက်ရိုး ဓမ္မသတ်ကျမ်းများ၌ လင်ဖြစ်သူသည် ပထမမယားသဘောမတူဘဲ ဒုတိယမယားယူပါက ပထမမယားသည် လင်မယားပိုင်ပစ္စည်းအားလုံးရရှိကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

ရက်စက်မှုဆိုရာ၌ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းသာမက စိတ်ဆင်းရဲခြင်းဖြစ်အောင် ပြုလုပ်မှုလည်းပါဝင်သည်။ ရက်စက်မှုဆိုသည်မှာ နည်းအမျိုးမျိုး၊ ပုံစံအမျိုးမျိုးနှင့်ဖြစ်နိုင်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် စိတ်ဆင်းရဲခြင်းဖြစ်အောင် ရက်စက်မှုပြုကျင့်လျှင်လည်း ကွာရှင်းခွင့်ရှိပေသည်။ **ဦးသိန်းရွှေ နှင့် ဒေါ်တင်မြ အမှု (၅) ကို ကြည့်ပါ။**

ဤအမှုတွင် တရားပြိုင်သည် ဆေးဗားအုပ်စားသောက်ဆိုင်နှင့် ဗျူတီစလွန်းတွင် အစုရှယ်ယာဝင်လုပ်ကိုင်စဉ် အမြဲသောက်စားလေ့ရှိပြီး နေအိမ်သို့ညှဉ်နက်မှ အရက်မူးပြီး ပြန်လာလေ့ရှိကြောင်း၊ ထိုသို့ပြန်လာသည့်အခါတိုင်း တရားလိုနှင့်စကားများရန်ဖြစ်လေ့ရှိကြောင်း၊ တရားလို၏ မိဘများကိုပင် ဖော်ကားပုတ်ခတ်ပြောဆိုလေ့ရှိကြောင်း၊ ယင်းစားသောက်ဆိုင်ရှိ ကာရာအိုကေဆိုင်မှ မိန်းကလေးများနှင့် ရှုပ်ထွေးပြီး နေအိမ်သို့ ပြန်လာချင်သည့် အခါမှ ပြန်လာတတ်ကြောင်း၊ ၂၇-၇-၂၀၀၄ နေ့ ညနေတွင် တရားပြိုင်သည် အရက်မူးပြီးပြန်လာရာ ၎င်း၏ တပည့်ဖြစ်သူ မောင်ထွေးအား နေအိမ်တွင်မနေရန်ပြောရာမှ တရားပြိုင်နှင့်စကားများပြီး

၂၀၁၂
ဒေါ်မိမိထွန်း
နှင့်
ဦးမောင်မောင်လွင်

ဒေါသဖြင့် မိမိမျက်နှာကိုလက်သီးဖြင့်ထိုး၍ ဘယ်ဘက်ရင်ဘတ်ကို ခြေဖြင့် ကန်သဖြင့် မျက်နှာတွင် ညိုမဲဒဏ်ရာများရရှိခဲ့ကြောင်း၊ ၁၃-၆-၂၀၀၈ နေ့တွင် ရွှေတောင်ကြား၊ ကမ္ဘောဇရိပ်သာလမ်း၊ အမှတ် ၂၀/ခ ခြံတွင် တရားပြိုင်ကို နီလာဆိုသူမိန်းကလေးနှင့်အတူ ဖမ်းဆီးမိကြောင်း၊ နီလာ ဆိုသောမိန်းကလေးမတိုင်မီ မိဆူးဆိုသူကို ထိုနေအိမ်တွင်တင်၍ ပေါင်းသင်းနေထိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ ထိုစဉ်က မိမိအမည်ကို မိဆူးအမည်နှင့် မှားယွင်းခေါ်ခံခဲ့ရကြောင်းဖြင့် တရားပြိုင်သည် တရားလိုအား စိတ်ဆင်း ရဲမှုဖြစ်စေသည့် ရက်စက်မှုများ ကျူးလွန်ခဲ့ကြောင်း အမှုတွင် ပေါ်ပေါက် သည်။

တရားပြိုင်သည် တရားလိုအား ကိုယ်ထိလက်ရောက်ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်း နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားလိုဖခင်၏ကိုယ်ရေးအရာရှိဖြစ်သူဦးကျော်လင်းခိုင် (လှိုပြ-၂)က တရားလိုသည် ၎င်းဖခင်ထံလာရောက်တိုင်ကြားစဉ် ၎င်းမျက်နှာ၌ အညိုအမဲဒဏ်ရာများတွေ့ရကြောင်း၊ တရားလို၏ဖခင်က တရားပြိုင်၏ ဖခင်ထံ ဖုန်းဆက်ပြောခိုင်းသဖြင့် ဖုန်းဆက်ပြောရာ တရားပြိုင်၏ဖခင် ဦးဗိုလ်သန်း (ပြိုင်ပြ-၄)က ၎င်းသားကိုယ်စား ၎င်းက တောင်းပန်ကြောင်းပြောခဲ့ပါသည်ဟု ဦးဗိုလ်သန်း (ပြိုင်ပြ-၄)က ထွက်ဆို ထားသဖြင့် တရားပြိုင်သည် တရားလိုအပေါ် ကိုယ်ထိလက်ရောက်ကျူး လွန်ခြင်းဖြင့် ရက်စက်မှုကို ပြုခဲ့ကြောင်းလည်း ထင်ရှားပေါ်လွင်သည်။

တရားပြိုင် ဦးမောင်မောင်လွင်သည် ဇနီးဖြစ်သူ တရားလို သဘောမတူဘဲ နီလာဆိုသူမိန်းကလေးနှင့်ဖောက်ပြန်နေထိုင်သဖြင့် ဖမ်းဆီးရမိကြောင်းမှာ ဒုတပ်ကြပ် ဦးဌေးနိုင် (လှိုပြ-၂)၊ တပ်ကြပ်ကြီး

၂၀၁၂
ဒေါ်မိမိထွန်း
နှင့်
ဦးမောင်မောင်လွင်

စန်းရွှေ (လိပြ-၄) နှင့် (ရယက) ဥက္ကဋ္ဌ ဦးဝင်းကြည် (လိပြ-၃)တို့၏ ထွက်ဆိုချက်များသာမက သက်သေခံအမှတ် (၈ မှ ၈-၁၀ ထိ) ဓာတ်ပုံများအရပါ ထင်ရှားမြင်တွေ့ရသည်။

ထို့ပြင် တရားပြိုင်သည် ၃-၁၂-၂၀၀၇ နေ့တွင် နော်လူးဝစ်ဆိုသူ ကရင်အမျိုးသမီးနှင့် ခရစ်ယာန်ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ လက်ထပ်ထိမ်းမြားခဲ့ကြောင်း တရားပြိုင်ကိုယ်တိုင်၏ဝန်ခံထွက်ဆိုချက်၊ ရုံးခေါ်သက်သေများဖြစ်ကြသော သိက္ခာတော်ရဆရာ ဦးစောဇယ်ထူး၊ နော်လူးဝစ်၏ ဖခင် ဦးစောအော်လေးဘယ်လ်၊ ဦးစိုးခန့် (လိပြ-၇) တို့၏ ထွက်ဆိုချက်၊ သက်သေခံအမှတ် (၈ မှ ၈-၄ ထိ) မင်္ဂလာဆောင်ဓာတ်ပုံများ၊ မင်္ဂလာဧည့်ခံပွဲဖိတ်ကြားစာ (သက်သေခံအမှတ် ၈-၆) တို့အရ ထင်ရှားပေါ်ပေါက်သည်။

တရားပြိုင်ကိုယ်တိုင်က အဆိုပါအချက်များမမှန်ကြောင်း ဖြေရှင်းထုချေနိုင်ခြင်းမရှိချေ။

ထို့ကြောင့် တရားပြိုင်သည် တရားလိုသဘောမတူဘဲ ဒုတိယမယားယူခြင်း၊ အမျိုးသမီးငယ်များနှင့် အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ပြန်ခြင်းတို့ကို ပြုမူခြင်းသည် ဇနီးမယားဖြစ်သူ တရားလိုအပေါ် စိတ်ဆင်းရဲခြင်းဖြစ်စေသည့် ရက်စက်မှုကို ပြုကျင့်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် တရားပြိုင်သည် အရက်သောက်စားမူးယစ်၍ တရားလို၏ မိဘများကို ဖော်ကားပြောဆိုခြင်း၊ ညဉ့်အခါနေအိမ်သို့ ပြန်မလာခြင်း၊ စကားများရန်ဖြစ်သည့် အခါ ကိုယ်ထိလက်ရောက် ရိုက်နှက်ခြင်းတို့သည်လည်း ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းဖြစ်စေသော ရက်စက်မှုများပင်ဖြစ်သည်။ ယင်းကိစ္စများ

ဖြစ်ပွားပြီးနောက် တရားလိုသည် စိတ်ဝေဒနာခံစားရသဖြင့် စိတ်ရောဂါ အထူးကုဆရာဝန် ဒေါက်တာညွန့်သန်းနှင့် ကုသမှုခံယူခဲ့ရကြောင်း သက်သေခံအမှတ် ပ၊ ပ-၁၊ ပ-၂ တို့အရ တွေ့ရသည်။

တရားပြိုင်သည် တရားလိုအပေါ် ထိုကဲ့သို့ အကြိမ်ကြိမ်ရက်စက်မှုကျူးလွန်ကြောင်းကို တိုင်းတရားရုံးက လက်ခံသည့်နည်းတူ တရားရုံးချုပ်ကလည်း လက်ခံခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသည်။

မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ လင်ဖြစ်သူသည် ပထမ မယား၏ ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ ဒုတိယမယားယူလျှင် ပထမမယား၌ ကွာရှင်းခွင့် ရရှိသည်။ ပထမမယားကြီးရှိလျက် ဒုတိယမယားယူခြင်းသည် ရက်စက်ခြင်း ပင်ဖြစ်ရာ ပထမမယား၌ ကွာရှင်းခွင့်ရှိသည်။ **မောင်မို နှင့် မစိန်အမှု** (၂)၊ **မောင်ဆက်မောင်နှင့် မကြင်သွေးအမှု** (၁၀) တို့ကို ကြည့်ပါ။ သို့ဖြစ်၍ ဤအမှုတွင် တရားပြိုင်သည် ဇနီးဖြစ်သူ တရားလိုသဘောမတူဘဲ ဒုတိယမယားယူခြင်းကြောင့် တရားလိုသည် ကွာရှင်းခွင့်ရကြောင်းမှာ အငြင်းမပွား ထင်ရှားသည်။

အယူခံတရားပြိုင်၏ရှေ့နေက **မောင်မို နှင့် မစိန်အမှု** (၂)၊ **မောင်စံဘွင့် ပါ ၂ နှင့် မသန်းစိန် အမှု** (၁၁) များကို ကိုးကားလျက် ထိုကဲ့သို့လင်က ဒုတိယမယားယူခြင်းကြောင့် ကွာရှင်းရာတွင် လင်မယားပိုင်ပစ္စည်းများကို လင်မယားနှစ်ဦးသဘောတူကွာရှင်းရာ၌ ပစ္စည်းခွဲဝေပေးသည့်စနစ်အတိုင်း ခွဲဝေရန်ဖြစ်ကြောင်း တင်ပြသည်။ အဆိုပါစီရင်

(၁၀) ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၂၉၅။

(၁၁) ၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၁ (စုံညီ)။

၂၀၁၂
ဒေါ်မိမိထွန်း
နှင့်
ဦးမောင်မောင်လွင်

ထုံးများအရ လင်ဖြစ်သူသည် ပထမ မယားသဘောမတူဘဲ ဒုတိယမယား ယူသည့် ရက်စက်မှုတစ်ရပ်တည်းကို ကျူးလွန်လျှင် ထိုကဲ့သို့ လင်မယား နှစ်ဦးသဘောတူကွာရှင်းသည့်စနစ်အတိုင်း ပစ္စည်းခွဲဝေရန်ဖြစ်သည်မှာ မှန်၏။

သို့ရာတွင် လင်ဖြစ်သူက ရက်စက်မှုများကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မက အကြိမ်ကြိမ်ကျူးလွန်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ပစ္စည်းခွဲဝေပုံကို **မကျမ်း နှင့် မောင်စုဝ အမှု** ^(၃) တွင်အောက်ပါအတိုင်း ထည့်သွင်းသုံးသပ်ထား သည်-

“ သို့ရာတွင် မယားက မိမိလင်ကို အခွင့်အရေးမပေးဘဲနေနိုင် သည့် အကြောင်းမှာလည်း ထင်ရှား၏။ ၎င်းက ချက်ချင်းကွာရှင်း ရန်စွဲဆိုနိုင်သည်။ ကွာရှင်းရန်စွဲဆိုပါမူ ပစ္စည်း၏တစ်ဝက်ကို ရယူ နိုင်သည်။ ၎င်းက မိမိလင်ကို နောက်တစ်ကြိမ်အခွင့်ပြုရာတွင် မိမိလင်က အထက်ကဲ့သို့ အပြစ်ပြုလုပ်ပြန်မူ ပစ္စည်းအားလုံးကို မယားကရရှိ၏။ လင်ပြုကျင့်သော မကောင်းမှုမှာ မကြီးကျယ် သော်လည်း ဤသို့ပင်စီရင်မြဲဖြစ်သည်။ ”

ထို့အတူ **ဒေါ်ပု (ခ) ဒေါ်ပုကြီး နှင့် မောင်ထွန်းခအမှု** ^(၄) တွင်လည်း လင်ဖြစ်သူသည် မည်သည့် ရက်စက်မှုမျိုးကျူးလွန်ပါက လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းတွင် မိမိ၏ဝေစုဆုံးရှုံးကြောင်းကို အောက်ပါ အတိုင်း ထုံးဖွဲ့ပြဆိုသည်-

“ But where cruelty is aggravated by the fact that instead of being repentent, the guilty party is desir-

ous of divorce or by the fact that it is committed with intent to make the other party seek a divorce, or by other facts such as frequent repetition of acts of cruelty or grievous hurt within the meaning of S.320 of the Penal Code, the party guilty of such cruelty will be deprived of his or her share of the joint property on divorce. ”

၂၀၁၂
ဒေါ်မိမိထွန်း
နှင့်
ဦးမောင်မောင်လွင်

ယင်းစီရင်ထုံးတွင် (က) ကျူးလွန်သူသည် နောင်တရမည့်အစား ၎င်းကပင် ကွာရှင်းရန်လိုလားလျှင်၊ (ခ) တစ်ဖက်သားအား ကွာရှင်းခွင့် တောင်းဆိုစေရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ကျူးလွန်ခြင်းဖြစ်လျှင်၊ (ဂ) ရက်စက်မှုသည် တစ်ကြိမ်မကထပ်မံ၍ အကြိမ်ကြိမ်ရက်စက်မှုကျူးလွန်ခြင်းဖြစ်လျှင် (ဃ) ဒဏ်ရာမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၀ ၌ ပြဆိုသော အပြင်းအထန်နာကျင်စေမှုဖြစ်လျှင် ရက်စက်မှုသည် ကြီးလေးလာပြီး လင်မယားကွာရှင်းရာတွင် အပြစ်ကျူးလွန်သူသည် ပါရင်းပစ္စည်းအပါအဝင် နှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းရှိ ၎င်း၏အစုဆုံးရှုံးခြင်းခံရမည်ဖြစ်ကြောင်း ညွှန်ပြထားသည်။

တရားရုံးချုပ်က “ တရားပြိုင်က တရားလိုအပေါ် ရက်စက်မှု၊ ကြီးလေးသော အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုတို့ ကျူးလွန်ခြင်းမရှိဟု ထုချေထားသော်လည်း တရားပြိုင်သည် ဇနီးဖြစ်သူ တရားလိုသဘောမတူဘဲ နော်လူးဝစ်ဆိုသူ ကရင်အမျိုးသမီးငယ်အား တရားဝင်ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပေါင်းသင်းခဲ့ကြောင်း၊ တစ်ဖန် ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ရွှေတောင်ကြား (၁)ရပ်ကွက်၊ ကမ္ဘောဇရိပ်သာလမ်း၊ အမှတ် (၂၀/ခ) နေအိမ်တွင် နီလာဆိုသူ အမျိုးသမီးနှင့် အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ပြန်ခဲ့ကြောင်း အမှုတွဲပါသက်သေ

၂၀၁၂
ဒေါ်မိမိထွန်း
နှင့်
ဦးမောင်မောင်လွင်

ခံချက်များအရ ထင်ရှားပေါ်ပေါက်သည်။ တရားပြိုင်ကိုယ်တိုင်မှလည်း
ယင်းအချက်များမမှန်ကန်ကြောင်း ငြင်းဆိုနိုင်မှုမရှိပေ။ x x x x x x x
x x

သာမန်အားဖြင့် ပထမ မယားသဘောမတူဘဲ ဒုတိယမယားယူ
ခြင်းသည်ပင်လျှင် ရက်စက်မှုမြောက်ပေရာ တရားပြိုင်မှ ဒုတိယမယား
တရားဝင်လက်ထပ်ယူသည်သာမက အမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့်အိမ်ထောင်ရေး
ဖောက်ပြန်မှုကျူးလွန်ခြင်းသည် ရက်စက်မှုထပ်မံကျူးလွန်ရာရောက်
ကြောင်း သုံးသပ်ရသည်။ အဆိုပါရက်စက်မှုမှာ ဇနီးသည်အပေါ် စိတ်ပိုင်း
ဆိုင်ရာရက်စက်မှုဖြစ်ပြီး ကိုယ်ထိလက်ရောက် ရက်စက်မှုအဖြစ်လည်း
၂၇-၇-၂၀၀၄ နေ့တွင် တရားပြိုင်က တရားလိုအား ကိုယ်ထိလက်ရောက်
ရိုက်နှက်ခဲ့ကြောင်း၊ သက်သေခံချက်များအရပေါ်ပေါက်သည်”ဟု ကနဦး
သုံးသပ်ခဲ့ပါလျက် “ မူလတိုင်းတရားရုံးက ဖော်ပြပါ **ဒေါ်ပု နှင့်
မောင်ထွန်းခ အမှု** ^(၄) ကို ကိုးကားလျက် တရားပြိုင်သည် ကြီးလေးသော
ရက်စက်မှု၊ ကြီးလေးသော အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုကျူးလွန်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်
ခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ အမှုဖြစ်ပျက်ပုံ၊ အမှုဖြစ်ပွားရသည့် အကြောင်းအရင်း၊ ဖြစ်ရပ်
အနေအထား၊ အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုကျူးလွန်သည့်ရည်ရွယ်ချက်စသည်တို့
မတူညီသဖြင့် ယင်းစီရင်ထုံးမှာ ဤအမှုအတွက် အဖြေမဟုတ်ပေ ” ဟု
ဆက်လက်သုံးသပ်ကာ နှစ်ဦးပေါင်းသင်းစဉ်ဖြစ်ထွန်းသည့် ပစ္စည်းအရပ်
ရပ်တို့တွင် တရားလိုတရားပြိုင်တို့အညီအမျှ ထက်ဝက်စီခွဲဝေခံစားခွင့်
ရှိကြောင်း ဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည်ဖြစ်ရာ ဤအမှုသည် **ဒေါ်ပု နှင့်
မောင်ထွန်းခ အမှု** ^(၄) တွင် ညွှန်ပြထားသည့်အချက်များနှင့် ကိုက်ညီမှု
ရှိ မရှိ စိစစ်ရန်လိုသည်။

၂၀၁၂
ဒေါ်မီမီထွန်း
နှင့်
ဦးမောင်မောင်လွင်

တရားရုံးချုပ်က တရားပြိုင်သည် တရားလိုအား ရက်စက်မှုကျူးလွန်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပြီးဖြစ်ရာ တရားပြိုင်က ရက်စက်မှုကျူးလွန်ရာ၌ နောင်တရမည့်အစား ၎င်းကပင် ကွာရှင်းရန်လိုလားခြင်းရှိ မရှိ၊ ထိုသို့ ကျူးလွန်ခြင်းမှာ တရားလိုအား ကွာရှင်းခွင့်တောင်းစေရန် ရည်ရွယ်ချက် ဖြင့်ပြုလုပ်ခြင်းဟုတ် မဟုတ်ကို သုံးသပ်ရမည်ဖြစ်သည်။

တရားပြိုင်သည် ၂၇-၇-၂၀၀၄ နေ့က တရားလိုအား ကိုယ်ထိ လက်ရောက်ရိုက်နှက်ခြင်းဖြင့် ရက်စက်မှုကျူးလွန်ခဲ့ခြင်းကို နောင်တရခြင်း မရှိကြောင်း တရားပြိုင်၏ နောက်ပိုင်းအပြုအမူများအရ တွေ့ရှိရသည်။ ရက်စက်မှုကျူးလွန်သည့်အချိန်ခန့်မှစ၍ တရားပြိုင်သည် တရားလိုနှင့် တစ်ခန်းစီခွဲအိပ်ခဲ့သည်။ ၂၀၀၇ ခုနှစ်တွင် တရားပြိုင်သည် နော်လူးဝစ် ဆိုသူအမျိုးသမီးနှင့် တရားဝင်ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပြီး ပေါင်းသင်းနေထိုင် သည်။ တရားပြိုင်သည် နောက်အိမ်ထောင်ထူပြီး တရားလိုနှင့် လင်မယား ကဲ့သို့ နေထိုင်မှုမပြုတော့ခြင်းက နောင်တရမည့်အစား ၎င်းကပင် ကွာရှင်း ရန်လိုလားကြောင်း ထုတ်ဖော်ပြသသည့် အပြုအမူဖြစ်ပေသည်။

တရားရုံးရှေ့တွင် တရားပြိုင်က အောက်ပါအတိုင်း ထွက်ဆို သည်-

“ တရားလိုမှ ကွာရှင်းခွင့်တောင်းသည့်ကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကျနော် နှင့်တရားလိုတို့ ၆ နှစ် ၇ နှစ်ခန့် အတူနေထိုင်ကြခြင်းမရှိသဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဒေါ်မီမီထွန်း၏ အပြုအမူအပြောအဆိုများအရ နောင်တွင်လည်း အဆင်ပြေနိုင်သည့် အနေအထားမရှိသည့် အတွက် ၎င်းဆန္ဒအတိုင်း ၎င်းကွာလိုပါက ကျနော်ကလည်း ကွာရှင်းပေးမည်ဖြစ်ပါသည်။ ”

၂၀၁၂
ဒေါ်မိမိထွန်း
နှင့်
ဦးမောင်မောင်လွင်

တရားပြိုင်၏ ထွက်ဆိုချက်အရ တရားပြိုင်ကပင် ကွာရှင်းရန်လို လားကြောင်း ထင်ရှားနေသည်။ တရားပြိုင်က ကွာရှင်းရန်လိုလားခြင်း မှာ တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်တို့အတူ ပေါင်းသင်းနေထိုင်မှုမရှိသဖြင့်လည်း ကောင်း၊ နောင်တွင်လည်း အဆင်ပြေနိုင်သည့်အနေအထားမရှိ၍လည်း ကောင်းဖြစ်ကြောင်း တရားပြိုင်က ရှင်းရှင်းလင်းလင်းဝန်ခံထွက်ဆိုထား သည်။ သို့ဖြစ်ရာ တရားပြိုင်က ဇနီးဖြစ်သူ၏ ကွာရှင်းလိုသော သဘော ဆန္ဒအတိုင်းဖြစ်စေရန်သာလျှင် လိုက်လျောခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်ဟူသော အယူခံတရားပြိုင်ရှေ့နေ၏ တင်ပြချက်သည် မှန်ကန်ခြင်းမရှိကြောင်း တွေ့နိုင်သည်။

တရားပြိုင်သည် ဇနီးဖြစ်သူတရားလိုအား ကိုယ်ဆင်းရဲဖြစ်အောင် ရိုက်နှက်ထိုးကြိတ်ခြင်း၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းဖြစ်အောင် မိဆူး၊ နီလာစသော အမျိုးသမီးများနှင့် ဖောက်ပြန်သည့်အပြင် နော်လူးဝစ်ဆိုသူအမျိုးသမီး နှင့် လက်ထပ်ခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်၍ ရက်စက်မှုကျူးလွန်ခဲ့သည်။ ဇနီးမယား အပေါ် ကိုယ်ဆင်းရဲ၊ စိတ်ဆင်းရဲမှုဖြစ်စေသည့် အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှု များကို ကျူးလွန်မိခြင်းအတွက် နောင်တရမည့်အစား တရားပြိုင်ကပင် ကွာရှင်းရန်လိုလားကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည့်အတွက် **ဒေါ်ပု (ခ) ဒေါ်ပုကြီး နှင့် မောင်ထွန်းခံ အမှု** ^(၄) တွင် ညွှန်ပြထားသည့်အတိုင်း တရားပြိုင် ကျူးလွန်သော ရက်စက်မှုသည် ကြီးလေးသော ရက်စက်မှု ဖြစ်လာသည်။

ထို့ပြင်တရားပြိုင်သည် တရားလိုအပေါ် ရက်စက်မှုကျူးလွန်ရာ၌ တစ်ကြိမ်မကထပ်မံ၍ အကြိမ်ကြိမ်ကျူးလွန်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပေါ်လွင် ထင်ရှားသည်။ အယူခံတရားပြိုင်၏ ရှေ့နေက မူလရုံးတရားပြိုင် ကျူးလွန်

သော အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုနှစ်မျိုးသည် တစ်မျိုးနှင့်တစ်မျိုးသုံးနှစ်ကွာခြားသည်ဖြစ်၍ **ဒေါ်ပုစီရင်ထုံး** တွင်ပြဆိုသော (frequent repetition) မကြာခဏ ထပ်မံကျူးလွန်ခြင်းဟုမဆိုနိုင်ကြောင်း လျှောက်လဲသည်။ ဤစီရင်ထုံးက ရက်စက်မှုကျူးလွန်ရာတွင် တစ်ကြိမ်မက အကြိမ်ကြိမ်ထပ်မံကျူးလွန်ခြင်းကို အဓိကထားညွှန်ပြခြင်းဖြစ်၍ မကြာခဏဆိုသည်ကို အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုရန် မလိုအပ်ဟု ယူဆသည်။ တရားပြိုင်သည် ရက်စက်မှုကို တစ်ကြိမ်မက ထပ်မံ၍ အကြိမ်ကြိမ်ကျူးလွန်ခြင်းသည် **ဒေါ်ပု (ခ) ဒေါ်ပုကြီး နှင့် မောင်ထွန်းခ အမှု** ^(၄) တွင် လမ်းညွှန်ထားသည့်အချက်နှင့် ကိုက်ညီနေ၍ လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းတွင် မိမိဝေစုကို ဆုံးရှုံးမည်ဖြစ်သည်။

ဤအမှုတွင် တရားပြိုင်သည် ပထမ မယားရှိပါလျက် အခြားသောမိန်းကလေးများနှင့် အကြိမ်ကြိမ်ဖောက်ပြန်သည့်အပြင် ဒုတိယမယားကို ပြောင်ပြောင်တင်းတင်းလက်ထပ်ထိမ်းမြား၍ ပေါင်းသင်းနေထိုင်ခြင်းသည် မြန်မာယဉ်ကျေးမှုဓလေ့ထုံးတမ်းနှင့် လူမှုကျင့်ဝတ်သိက္ခာကို ချိုးဖျက်ရာရောက်ကြောင်း၊ မည်သည့်မြန်မာအမျိုးသမီးကမျှ လက်ခံနိုင်ခြင်းမရှိသည့် အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ပြန်မှုကို အကြိမ်ကြိမ်ကျူးလွန်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း မြင်သာထင်ရှားသည့်အပြင် မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုဓလေ့ထုံးတမ်းစဉ်လာ၊ မြန်မာ့လူနေမှုဘဝတို့နှင့်လည်း ဆီလျော်စပ်ဟပ်မှုရှိမည်မဟုတ်ချေ။ တရားပြိုင်သည် တရားလိုအား ရက်စက်မှုကျူးလွန်ရာ၌ နောင်တရမည့်အစား ၎င်းကပင် ကွာရှင်းရန်လိုလားခြင်း၊ တရားလိုအပေါ် တစ်ကြိမ်မက ရက်စက်မှုကို အကြိမ်ကြိမ်ထပ်မံ၍ ကျူးလွန်ခြင်းကြောင့် ကြီးလေးသောရက်စက်မှု တစ်နည်းအားဖြင့် ကြီးလေးသော

၂၀၁၂
ဒေါ်မိမိထွန်း
နှင့်
ဦးမောင်မောင်လွင်

အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုကို ကျူးလွန်သူအဖြစ်သတ်မှတ်ကာ လင်မယားပိုင် ပစ္စည်းတွင် ၎င်း၏ဝေစုကို ဆုံးရှုံးခံထိုက်စေရန်သာဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ တိုင်းတရားရုံးက တရားပြိုင်သည် ကြီးလေးသော ရက်စက်မှုကျူးလွန်ကြောင်း ကောက်ယူသုံးသပ်၍ တရားလို၊ တရားပြိုင်တို့ လက်ဝယ်ရှိပစ္စည်းအားလုံး၊ အကျိုးခံစားခွင့်အားလုံးကို တရားလိုအား လက်ရောက်ပေးအပ်စေရန် ဒီကရီချမှတ်ခဲ့ခြင်းမှာ မှန်ကန်ပေသည်။ တရားပြိုင်ပြုကျင့်သော ရက်စက်မှုများကို သာမန်အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုအဖြစ် တရားရုံးချုပ်က သတ်မှတ်ခဲ့ခြင်းသည် မျှတမှန်ကန်မှုမရှိချေ။

သို့ဖြစ်၍ ဤအထူးအယူခံခံရုံးဖြင့် ကြားနာခဲ့သော ပြဿနာကို အောက်ပါအတိုင်း ဖြေဆိုလိုက်သည်-

“ တရားရုံးချုပ်က မူလရုံးတရားပြိုင်ကျူးလွန်သော အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုများကို သာမန်အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုအဖြစ် သတ်မှတ်ကာ နှစ်ဦးပေါင်းသင်းစဉ် ဖြစ်ထွန်းသည့် ပစ္စည်းအရပ်ရပ်တို့ကို တရားလို၊ တရားပြိုင်တို့ အညီအမျှခွဲဝေခံစားစေရန် ဒီကရီချမှတ်ခဲ့ခြင်းမှာ အမှုတွင် ပေါ်ပေါက်သော သက်သေခံချက်များအရ မျှတမှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း။ ”

ထို့ကြောင့် ဤတရားမဲအထူးအယူခံမှုကို ခွင့်ပြုပြီး တရားရုံးချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ကာ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို စရိတ်နှင့်တကွ ပြန်လည်အတည်ပြုလိုက်သည်။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၅၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။